

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 808/2019
04.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.660/19 од 24.07.2019.године, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Руми ЗКв.293/18 од 08.04.2019.године, у седници већа одржаној дана 04.09.2019.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.660/19 од 24.07.2019.године и **УТВРЂУЈЕ** да су правноснажним решењем Основног суда у Руми ЗКв.293/18 од 08.04.2019.године учињене повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 4. и члана 261. став 2. тачка 7) Законика о кривичном поступку и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Руми СК.62/17(КТ.1481/14) од 25.04.2018. године одбијен је у потпуности захтев за исплату награде браниоцу по службеној дужности окривљеног АА - адвокату Гордани Милиновић у траженом износу од 86.625,00 динара (увид у спис извршен дана 08.06.2017.године, одбрана окривљеног дана 27.04.2015.године, 08.07.2015.године, 22.09.2015.године и 17.11.2015.године и присуство сачињавању споразума о признању кривичног дела дана 16.10.2017.године).

Решењем Основног суда у Руми ЗКв.293/18 од 08.04.2019.године уважена је жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Гордане Милиновић, изјављена путем пуномоћника - адвоката Анке Ћеран, те је Основни суд у Руми преиначио решење Основног јавног тужиоца у Руми СК.62/17(КТ.1481/14) од 25.04.2018.године тако што су браниоцу по службеној дужности окривљеног - адвокату Гордани Милиновић досуђени трошкови за

одбрану по службеној дужности у кривичном предмету који се водио пред ОЈТ Рума под бројем СК.62/17(КТ.1481/14) у износу од 85.625,00 динара и на име састава жалбе на првостепено решење у износу од 22.500,00 динара, па је одређено да се досуђени износ од укупно 108.125,00 динара исплати на терет буџетских средстава ОЈТ у Руми по правноснажности решења, а на означени рачун браниоца - адвоката Гордане Милиновић.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.660/19 од 24.07.2019.године само против правноснажног решења Основног суда у Руми ЗКв.293/18 од 08.04.2019.године, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) и став 4. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП донесе одлуку којом ће утврдити да је правноснажним решењем Основног суда у Руми ЗКв.293/18 од 08.04.2019.године повређен закон у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца по службеној дужности окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је доношењем побијаног правноснажног решења о трошковима кривичног поступка Основни суд у Руми учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 4. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, те битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Руми 4СПК.54/17 од 06.11.2017.године, донетом на основу споразума о признању кривичног дела СК.62/17(КТ.1481/14) од 16.10.2017.године закљученог између јавног тужиоца и окривљеног, у присуству браниоца по службеној дужности, окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. У погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, окривљени је на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП обавезан да плати ОЈТ Рума на име трошкова кривичног поступка износ од 960,00 динара, те је на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП обавезан да плати суду на име паушала износ од 1.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Надаље је одређено да ће на основу члана 262. став 2. ЗКП посебно

решење о висини трошкова браниоца по службеној дужности окривљеног - адвоката Гордане Милиновић донети судија појединац када се прибаве подаци о висини истих, те да се подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од 1 године од дана правноснажности те пресуде.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Гордана Милиновић је дана 18.10.2017.године поднела ОЈТ у Руми захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, у којем је определила трошкове који се односе на награду браниоца за предузете процесне радње на име одбране окривљеног у укупном износу од 86.625,00 динара, а све у складу са важећом Адвокатском тарифом, са умањењем од 50% јер се ради о браниоцу по службеној дужности.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка Основни јавни тужилац у Руми је првостепеним решењем одбио у потпуности захтев за исплату награде браниоцу по службеној дужности окривљеног АА - адвокату Гордани Милиновић, са образложењем да се трошковник браниоца по службеној дужности не односи на исплату нужних издатака унапред сходно одредби члана 261. став 4. ЗКП, већ се односи на исплату награде, те да из одредбе члана 262. ЗКП произилази да јавни тужилац одлучује о трошковима кривичног поступка само у ситуацији када се његовом одлуком окончава поступак, а што није конкретан случај, будући да је по закљученом Споразуму о признању кривичног дела Основни суд у Руми донео пресуду 4СПК.54/17 од 06.11.2017.године којом је прихваћен наведени споразум закључен са окривљеним.

Основни суд у Руми као другостепени орган је, одлучујући о жалби браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Гордане Милиновић изјављеној против првостепеног решења, побијаним другостепеним решењем исту уважио и преиначио првостепено решење тако што је браниоцу по службеној дужности окривљеног досудио захтеване трошкове кривичног поступка у укупном износу од 108.125,00 динара (на име приступа у ОЈТ у Руми ради одбране окривљеног и на име састава жалбе на првостепено решење), те одредио да се досуђени износ исплати на терет буџетских средстава ОЈТ у Руми. У образложењу другостепеног решења суд се позвао на одредбу члана 261. став 4. ЗКП, наводећи при томе да како је ОЈТ у Руми донео решење којим је окривљеном поставио браниоца по службеној дужности, то, по оцени суда, трошкови постављеног браниоца падају на терет ОЈТ у Руми, а касније суд доноси коначну одлуку о трошковима применом чланова 262-265. ЗКП, у зависности од крајњег исхода поступка уколико дође до развоја кривичног поступка пред надлежним судом.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 261. став 4. ЗКП је прописано да се трошкови из става 2. тачка 1) до 6) овог члана, као и нужни издаци постављеног браниоца (члан 76.) и постављеног пуномоћника (члан 59. и члан 103. став 3.), у поступку због кривичних дела за која се гони по службеној дужности, исплаћују из средстава органа поступка унапред, а наплаћују се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама овог законика. Орган поступка дужан је да све трошкове који су унапред исплаћени унесе у попис који ће се приложити списима.

Из цитиране одредбе члана 261. став 4. ЗКП произилази да се јавни тужилац или суд као орган поступка (у зависности од фазе поступка) може обавезати да из својих средстава исплати унапред само нужне издатке постављеног браниоца (члан 76.), а не може се обавезати и на исплату награде постављеном браниоцу, с тим што ће се коначна наплата ових трошкова, а на основу пописа унапред исплаћених трошкова који је дужан да приложи орган поступка, извршити на основу правила предвиђених у члановима 263. до 265. ЗКП, када ће бити одређено лице обавезано на њихову исплату или ће бити одређено да ови трошкови коначно падају на терет буџетских средстава. Дакле, сагласно цитираној законској одредби, награда постављеног браниоца не спада у круг трошкова који се исплаћују унапред из средстава органа поступка, због чега јавни тужилац као орган поступка у конкретном случају није у обавези да постављеном браниоцу исплати - накнади награду.

Имајући у виду напред цитиране одредбе ЗКП, Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењем Основног суда у Руми учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеном одлуком о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 4. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП. Наиме, Основни суд у Руми је, погрешно сматрајући да је у конкретном случају за исплату награде браниоцу по службеној дужности окривљеног АА - адвокату Гордани Милиновић на име приступа у ОЈТ у Руми ради одбране окривљеног надлежан ОЈТ у Руми, а не суд као орган поступка, погрешно преиначио првостепено решење Основног јавног тужиоца у Руми и одредио да се браниоцу по службеној дужности окривљеног - адвокату Гордани Милиновић досуђени износ трошкова исплати на терет буџетских средстава ОЈТ у Руми. Ово са разлога јер из списка предмета произилази да је у конкретном случају постављени бранилац поднетим захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка (погрешно упућеним ОЈТ у Руми уместо Основном суду у Руми) тражила исплату трошкова који се односе само на награду браниоца за предузете процесне радње на име одбране окривљеног, а не и исплату нужних издатака (у ком случају исте из својих средстава исплаћује унапред јавни тужилац), те имајући у виду да је предметни кривични поступак правноснажно окончан пред Основним судом у Руми и да је окривљени АА правноснажном пресудом оглашен кривим, тако да, супротно закључку датом у образложењу побијаног другостепеног решења, о висини трошкова кривичног поступка, између осталог и о висини награде постављеног браниоца окривљеног - адвоката Гордане Милиновић у овом кривичном поступку и исплати исте, укључујући ту и награду браниоца за процесне радње предузете на име одбране окривљеног пред ОЈТ у Руми, одлучује Основни суд у Руми, а не Основни јавни тужилац у Руми.

Поред тога, по налажењу Врховног касационог суда, основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним правноснажним решењем о трошковима кривичног поступка Основни суд у Руми учинио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Ово, имајући у виду да су разлози који су дати у образложењу побијаног другостепеног решења везано за примену члана 261. став 4. ЗКП и признавање предметних трошкова - награде браниоцу по службеној дужности окривљеног (посебно у погледу награде на име састава жалбе на првостепено решење у износу од 22.500,00 динара) и обавезивање ОЈТ у Руми на њихову исплату, по налажењу Врховног касационог суда, нејасни и у знатној мери противречни, обзиром да се одредба члана 261. став 4. ЗКП односи само на исплату нужних издатака постављеног браниоца, а не на награду постављеног браниоца, а што је овде управо случај.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду напред наведено, усвојио као основан предметни захтев, те је на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП утврдио да су побијаним правноснажним решењем Основног суда у Руми ЗКв.293/18 од 08.04.2019.године учињене повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 4. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, при томе не дирајући у правноснажност наведеног решења.

Имајући у виду да правноснажном пресудом Основног суда у Руми 4СПК.54/17 од 06.11.2017.године, донетом на основу споразума о признању кривичног дела, није одлучено ко ће сносити трошкове награде браниоца по службеној дужности, већ је само одређено да ће на основу члана 262. став 2. ЗКП посебно решење о висини трошкова браниоца по службеној дужности окривљеног - адвоката Гордане Милиновић донети судија појединац када се прибаве подаци о висини истих, то стога не стоји навод захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у ком истиче да је побијаним другостепеним решењем којим је одлучено да трошкови кривичног поступка - браниоца по службеној дужности падају на терет буџетских средстава ОЈТ Рума измењена правноснажна пресуда у погледу тога ко ће сносити трошкове поступка, а на начин како је то наведено у поднетом захтеву.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић